

Syystapahtuman tieto kävi kaupaksi!

Perinteiseksi käyneeseen tapaan Suomen Biologian Seura Vanamo järjesti lokakuussa biologian ja yhteiskunnan rajapintoja koluvan syystapahtuman Helsingin Tieteiden talon pääsalissa. Tämänkertainen aihe houkutteli kuulijaa pohtimaan suomenkielisen biologisen tiedonvälityksen eri puolia otsikolla *Tieto jakoon!*

Päivän aluksi kuultiin, että monet suomenkielisen biologian kannalta keskeiset aineistot ja tietorakenteet ovat siirtymässä Internetiin ja sitä kautta uuden, entistä laajemman käyttäjäkunnan saataville. FT Kaarina Pitkänen-Heikkilä esitteli Tieteen kansallista termipankkia, jonka rakentamisessa Vanamo on ollut alusta alkaen mukana. Kimmo Koskinen ja Tiina Onttonen kertoivat vanhan suomalaisen biologisen kirjallisuuden digitointihankkeesta, missä siinäkin Vanamo on ollut osallisena. Aamupäivän päätteeksi FT Nina Lauranne kertoi, kuinka kasvien suomenkielinen nimistö on jo saatettu tietoverkkoon kaikkien kiinnostuneiden käyttöön.

Alkuiltpäivä luotasi suomenkielisen tiedekustantamisen ajankohdaisia näkymiä ja antoi elävän kuvan eräiden teosten syntyvaiheista. Dosentti Sari Timonen kertoi ensin sienitieteilijöiden yhteistyönä parhaillaan syntyvän sienitieteen oppikirjan sisällöstä. Vanhempi tutkija Teemu Rintala selosti palkitun ludeoppaan tuottanutta luovaa prosessia, ja dosentti Marja Härkönen kertoi siitä, kuinka pienet limasienet saivat nekin oman upeasti kuvatun oppaan. Lopuksi Koneen Säätiön tutkimusasiainmies dosentti Kalle Korhonen kertoi toimintaa rahoittavan tahon näkökulmista korva tarkkana istuvalle yleisölle.

Iltapäivän lopuksi Luonnontieteellisen keskusmuseon johtaja Leif Schulman kertoi Suomen lajitietokeskushankkeesta ja minä itse annoin joitakin esimerkkejä, siitä kuinka lajintuntemuksen verkko-oppimisympäristöjä voi hyödyntää biologian yliopisto-opetuksen tukena. Luonnon Tutkijan tässä numerossa esiintyjät kertovat vielä lisää omista aihepiireistään. Lämmin kiitos syystapahtuman järjestelyihin osallistuneille, esiintyjille ja ennen kaikkea innostuneelle ja hyvin aktiivisesti osallistuneelle yleisölle!

On hieno huomata, että Vanamon perinteisen toiminnan ytimessä oleva suomenkielinen biologinen tieto elää vahvana eikä tiedonvälityksen tekniikan murros uhkaa sen asemaa. Pikemminkin uusi tekniikka voi tarjota nuorelle biologipolvelle aivan uudenlaisia mahdollisuuksia harjoittaa tiedonvälityksen jaloa taitoa.

Jouko Rikkinen